

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

חגיגה - כ"ד

1. למסקנת הגמרא, באלו אופנים צירוף כלי מדאורייתא ובאלו מדרבנן?

- א. מדאורייתא הכלי מצרף רק את הנצרך לכלי כגון קטורת. ורבנן גזרו אף על שאינו צריך לכלי, כגון שירי מנחה שהכלי מצרפו.
- ב. מדאורייתא רק כלי שיש לו תוך מצרף, כגון כף של קטורת. ובאו רבנן ותיקנו שאע"פ שאין לו תוך, כגון שצבר סולת, קטורת ולבונה על גבי קרטבלא - עור שלוק שאין לו תוך. ועליהם כוונת ר' עקיבא להעיד שהכלי מצרפם מדרבנן.
- וכל זה לדעת ר' חנין. אבל לר' חייא בר אבא, עדותו של רבי עקיבא שלעולם צירוף כלי מדרבנן.

2. מנין לרביעי שהוא פסול בקודש ע"י שנגע בו שלישי?

קל וחומר - ומה מחוסר כיפורים [טבל והעריב שמשו ועוד לא הביא כפרתו] מותר באכילת תרומה, ומ"מ אסור באכילת קדשים. שלישי לטומאה שפסול בתרומה, אינו דין שיעשה רביעי לקודש.

[ואין לומר דיו לבא מן הדין להיות כנידון ורק שלישי נטמא, כיון שאם תאמר דיו שוב לא תלמד ק"ו ובאופן זה למדים ממנו אפילו יותר מן הנידון] המקור לשלישי לקודש מן התורה - "והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל" אף אם נגע בשני, ואומרת התורה לא יאכל.

3. שנינו: בקודש אם נטמאת ידו אחת, צריך להטביל את שתיהן. האם כשנגע בקודש בידו הטהורה, טימאהו?

לרב שיחבי רק בחיבורין' כאשר נוגעת היד הטמאה ביד הטהורה. הטהורה מטמאת גזירה שמא יגע בקודש בידו הטמאה.

והקשה לו אבי מהברייתא: לרבי יד נגובה מטמאה חבירתה לטמא לקדש אבל לא לתרומה, ר' יוסי ברבי יהודה אומר לפסול את הקודש אבל לא שיטמא אחרים. ומכך שנקטה הברייתא דווקא 'נגובה' משמע שמדובר שלא בחיבורין.

[שבאה לחדש שאע"פ שהיא 'שני' שאינו עושה שני במגע בלא משקין, מ"מ החמירו חכמים שתטמא לקודש - עי' רש"י.]

4. יד מטמאה את חברתה, לקודש. האם גזרו אף כשנוגעת ידו הטמאה בידו הטהורה של חברו?

לריש לקיש - לא גזרו בשל יד חברו.

לר' יוחנן - אף יד חברו. אמנם היד שנטמאה, אינה מטמאת יד שלישית. וכן הקודש נפסל אבל לא מטמא אחרים.

ראיה לר' יוחנן - משנתנו שכופלת דין היד שנטמאה, משמע שבאה לחדש אף יד חברו. ומצינו שחזר בו ר"ל והודה לר' יוחנן.

5. יד מטמאה חבירתה לפסול אבל לא לטמא. היכן מצינו שנחלקו בזה תנאים?

לה"א - מדתנן, ר' יהושע כל הפוסל תרומה [שני לטומאה] מטמא ידיים להיות שניות, ויד מטמא חבירתה. חכמים 'ידיים שניות ואין שני עושה שני' ולכאורה כוונת חכמים שדוקא שני אינו נעשה אבל שלישי נעשה, וא"כ הקודש 'רביעי' ולא מטמא הלאה. ולר' יהושע חבירתה שני והקודש שלישי ומטמא קודש.

ונדחה: שיתכן שאין כוונת חכמים שעושהו 'שלישי' אלא שאין חבירתה נטמאת כלל.

למסקנא - בברייתא שהובאה לעיל [תשובה - 3] שנחלקו בזה, רבי ור' יוסי בר' יהודה.

6. 'אוכלין אוכלים נגובין בידיים מסואבות בתרומה, אבל לא בקודש' מה הביאור?

אין לבאר - שלא נתרטבו ולא הוכשרו לטומאה. ובקודש החמירו, שהרי כל 'קודש' הוכשר בחיבת הקודש.

אלא א"ר חנינא בן אנטיגנוס - מדובר שתחב לו חברו אוכלי קודש לתוך פיו או שתחב הוא לעצמו בכוש ובכרכר, ולא נגעו האוכלים בידיים הטמאות. וגזרו שלא יאכל חולין עמהם שמא יגע בפיו בידיו המסואבות, אבל לתרומה לא גזרו. [ואם היו לחים היו פוסלים את התרומה].

7. האונן ומחוסר כיפורים טובלין לקודש אבל לא לתרומה. מה הטעם?

כיון שעד עתה היו אסורים בקדשים, הצריכום רבנן טבילה.

עניני המשנה יובאו בדף הבא.